

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

ספרות
הש"ס

ו א מיי"י פיי"ב מלי
מלכ"ס ס"ל כ"י ופ"ט
מלי"ה חסונה הלכ"ס ב

כצו"ל ממשי אמו או משעת יצירה: **פ"ל**. רבי משעת יצירה:
אמר לו אנטונינוס פ"כ בוטט כמפי אמו וולל. אלא משעת יצירה:
כס טור ופס"ה. שחין עם מומן: **וכתיב לו ילדו כליל פס"ה**.
דמשעת שמתרפאין: **טומדין כסופן**. וחס"כ מתרפאין: **כלט סמוס**
תורה אור **לגלס**. דלעתיד לבא מאחר שחין טוב

כלומר יקרא
הקב"ה לנשמה הבאה לו לתוך גופו של אדם (ה) השמים מעל
ויקרא אף כל הגוף שבה מן הארץ: **מפני פה שוקעת במערב**.
האובד את כל העולם עד שתחזור למקום זריחה למזרח ותשקט דהו

בבורות נאות והישיב בו שני שומרים
אחד חוגר ואחד סומא, אמר לו חוגר לסומא
"בבורות נאות אני רואה בפרדס בא והרכיבני
וגביאם לאבלום, רכב חוגר על גבי סומא
והביאום ואבלום, לימים בא בעל פרדס אמר
להן בבורות נאות היכן הי'אמר לו חוגר: כלום
יש לי רגלים להלך בהן, אמר לו סומא: כלום יש
לי עינים לראות, מה עשה, הרכיב חוגר על גבי
סומא והן אותם כאחד, אף הקב"ה מביא נשמה
וזורקה בגוף הן אותם כאחד שנאמר: **ויקרא**
אל השמים מעל ואל הארץ לדון עמו: יקרא אל
השמים מעל: "זו נשמה ואל הארץ לדון עמו"
זה הגוף: **א"ל אנטונינוס לדני מפני מה**
חמה יוצאה במזרח ושוקעת במערב: א"ל
אי הוה איפבא נמי דבי הוה אמרת לי,
א"ל הכי קאמינא לך: מפני מה שוקעת
במערב: **א"ל כדו** ליתן שלום לקונה שנאמר
וצבא השמים לד משתחיים א"ל ותיתחמיה
עד פלגא דרקיע ותתן שלמא ותיעול משום
פועלים ומשום עוברי דרכים, וא"ל **אנטונינוס**
לדני נשמה מאימתי ניתנה באדם משעת
פקידה **אנ משעת יצירה**: א"ל משעת יצירה
א"ל אפשר הריכה של בשר עומדת שלשה
ימים בלא מלח ואינה מסרחה, אלא משעת
פקידה, אמר רבי: **דבר זה למדני אנטונינוס**
ומקרא **מסיעו שנאמר ופקידתו** שמדה ליוני
רודו, ואמר ליה **אנטונינוס לדני מאימתי**
יצה"ר שלט באדם: משעת יצירה **אנ משעת**
יצירה: א"ל משעת יצירה, א"ל איכ' בועט
במעו אמו ויוצא, אלא משעת יצירה, אמר
רבי **דבר זה למדני אנטונינוס ומקרא**
מסיעו שנאמר לפתח המאת רובין ר' יקבוה

אין מחין: **כי פנער**. כלומר כשימות
אדם לעתיד ומת בן מאה שנה יאמרו
נער הוא מת כי הגער בן מאה שנה
ימות אלא מחין: **וספרס סלכנס**
וכוסס ספסס. משמע שיהא אורס
כהה וכתיב והיתה אור הלכנה כאור
החמה: **כאן לימוס ספסס**. כשילכה
השעטוד והיתה אור הלכנה כאור
החמה ולעתיד לבא וספרה הלכנה
וכוסה החמה **מרוכ ענה** של
הסלס: **ולספול דלמר**. כדוכח
אחריתי אין בין העולם הזה וכו'.
אדי ולידי לעוה"ב: **אלל כאן כמסנס**
סנינס. וספרה מזיו השכינה: **כאן**
כמסנס דיקיס. כאן כמסנס רשעים
לא גרסינן: **כמיכ לני סמיס ולסיס**.
דמשמע כסס שאני אחיה את האדם
ק' אני מחייו כשמת בעל מוס
עומד ותי' בעל עוס: **וכסיכ ספססי**
ולני סרפס. כשכסאח מחיה מרפס
את המחן ועומד שלס: **וסדר סס**
ספססי. שלאחר ק' מתרפס
ובלעיל **טומדין כסופן ומתרפאין**:
מיסס כלסד וסיס כלסד. וה"ק אני
ממית אדם זה ומחיה אדם אחר:
כדרכ ספסולס טוסג. קוה מת וזה
טלד: **סס סקן ורסוי כלסד**. ואין
רפואה אלא במקום מחן: **ישיר**.
משמע לעתיד: **נשלו קול יסדוי**.
הייט קול אחר: **ספוטס כלסס**.
מללמדו: **מססס ימי כרססיס**.
דכתיב כרססיס כרס כשביל הסורה
סססס רססיס וישראל נקראו *רססיס [רססיס ב]
ססססס סססססין להגמול} כרס
אלהיס את השמים וגו': כר. סורה:

הנהגות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה יקרא וכו'
גופו של אדם מעל
השמים ממעל ויקרא:

הנהגות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה יקרא וכו'
גופו של אדם מעל
השמים ממעל ויקרא:

נאמר
"דבר זה למדני אנטונינוס"

נאמר
פזלאת סתירות וי"א
כסוקים סטניס
כדמי

[כספוק כתיב מובן
ועי' ח"א שמישון]

שנת ס"י ודף ק"א
כרבות לר: [פסחים סח:
לקמן ט"ז]
[פסחים סח: ע"ג]

פ"א
נ

נאמר
כ"י רססס כ"ס
כ"י רססס כ"ס
כ"י רססס כ"ס
כ"י רססס כ"ס

פסח, ותרון לשון אדם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה הא כיצד: **עומדין במומן ומתרפאין** *
דמס כתיב בלע המות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל פנים **וכתיב**: **כי הנער בן מאה שנה ימות**
לא יהיה משם עוד עול ימים" לא קשיא **כאן** בישראל **כאן** בעובדי כוכבים, ועובדי כוכבים מאי בעו
התם? הנך דכתיב בהו **ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אפריכם וכורמיכם** **רב חסדא רמי כתיב**
ותפרה הלכנה ובושה הרמה כי מלך ה' צבאות **וכתיב** **והיה אור הלכנה כאור החמה ואור החמה**
יהיה שבעתים כאור שבעת הימים? לא קשיא **כאן** למות המשיח **כאן** לעוה"ב, **ולספול דלמר** *אין
בין העוה"ז לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות **בלבד** לא קשיא **כאן** במתנה צדיקים **כאן** במתנה
שבינה **רבא רמי כתיב** **אני אמות ואהיה** **וכתיב** **מחצתי ואני ארפא** אמר הקב"ה **מה** שאני ממת
אני מודה, והדר **מה** שמחצתי ואני ארפא. **ת"ל** **אני אמות ואהיה** יכול שתהא מיתה באחד וחיים באחד
כדרך שהעולם נוהג: **ת"ל** **מחצתי ואני ארפא** מה מחציה ורפואה באחד אף מיתה וחיים באחד **מינן**
תשובה לאומרי אין תחיית המתים מן התורה תניא אמר רבי מאיר **כתיב** לתחיית המתים מן התורה
שנאמר **או ישיב משה ובני ישראל את השירה הזאת לה** "ש" לא נאמר אלא "ישיב" **מכאן לתחיית**
המתים מן התורה, **כיוצא ברבך אתה אומר** **או יבנה יהושע מזבח לה** בנה לא נאמר אלא יבנה **מכאן**
לתחיית המתים מן התורה אלא מעתה **או יבנה שלמה כמה לכמוש שקיץ מאב הכי נמי דיבנה**
אשרי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה יהלוך לא נאמר אלא יהלוך **מכאן לתחיית המתים מן התורה**
וא"ד יהושע בן לוי כל האומר שירה בעוה"ז וזכה ואומרה לעולם הבא שנאמר **אשרי יושבי ביתך**
עוד יהלוך סלה א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן **כתיב** לתחיית המתים מן התורה וא"ר חייא בר
נשאו קל יחדו ירננו וגו' ירננו לא נאמר אלא ירננו **מכאן לתחיית המתים מן התורה** וא"ר חייא בר
אבא א"ר יוחנן עתידין כל הנביאים טול אומרים שירה בקול אחד שנאמר **קול צופף קול יחדו**
ירננו אמר רב יהודה אמר רב **בל המנוע הלכה** מפי תלמיד כאילו גוזלו מנחלת אבותיו שנאמר **תורה צוה**
לנו משה מורשה קהילת יעקב מורשה היא לכל ישראל מששת ימי בראשית אמר רב תנא בר ביזנא אמר
רבי שמעון חסידא **בל המנוע הלכה** מפי תלמיד אפילו עוברין שבמעו אמו **מקללין** אותו שנאמר **מונע בר**
יקבוהו

הנהגות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה יקרא וכו'
גופו של אדם מעל
השמים ממעל ויקרא:

ימיה

[כספוק כתיב מובן
ועי' ח"א שמישון]

שנת ס"י ודף ק"א
כרבות לר: [פסחים סח:
לקמן ט"ז]
[פסחים סח: ע"ג]

פ"א
נ

נאמר
כ"י רססס כ"ס
כ"י רססס כ"ס
כ"י רססס כ"ס
כ"י רססס כ"ס

נאמר
פ"א
נ

נאמר
פ"א
נ